

Az n. teve esete az alkotmányos demokráciával

VISSZHANG - XLVII. évfolyam 25. szám, 2003. június 20.

Válasz Varga Károlynak

A professzor urak írásai valóban a "problémamegoldó attitűdök", "a barátságos közhangulat" jegyében fogalmazódtak. Nem is vita ez, inkább beszélgetés, mintha polgárok volnánk, kik eszmét cserélünk más-más nézőpontból országunk dolgairól, s nincs kétségem afelől, hogy igen hamar mindenféle megegyezésekre tudnánk jutni.

Aminek azonban alig volna (a személyesen túl) jelentősége. Ahogy látom, az önök célkitűzése és vágya (aspirációja és hübrisze), hogy tudásukat, tapasztalatukat, erkölcsi tőkájüket és szakmai presztízsüket a politikai jobb oldalnak följánlják, azt segítsék. Erősen fogalmazok, de nem udvariasságból: Önökre (legjobb esetben) fütyülnek! Vajon egy tekintélyes szervezet tekintélyes képviselőjének a cikkét, amint Ön meséli, kilenc hónapig aszalják? - Csak az érdek nélküli tetszés, a szépség miatt hívom föl a figyelmet, hogy az Ön írását így lényegében az ÉS közli, melyről jól tudhatjuk, hogy a nemzetközi zsidóság pénzeli a célból, hogy elsorvassza az ősi magyar szellemiséget. (És akkor már arra is fölívom a figyelmet, hogy ez a mondat ma leírható, hogy ezt a mondatot 2003-ban, Magyarországon lábjegyzet nélkül meg lehet érteni. Tessék ezt elgondolni valami kis indogermánban, magyarázhatnánk napestig, azok meg csak ingatnák a nagy busa, indogermán fejüket...)

Az Ön kilenchnapos napilapjában az Önhöz hasonló gondolkodásúak ez idő szerint élesebb vijjogásban részesülnek, mint egy klasszikus idegenszívű. Orbán Viktor nem azt mondta, hogy jó magyarok, olvassuk a Professzorok Batthyány Körének az írásait, hanem azt mondta, hogy például olvassuk a Magyar Demokratát (melynek főszerkesztője két kézzel fujtogatta a Kádár-rendszert a Népszabadság pártrovatában, és minő igaza volt, össze is dűlt a rendszer), az Önök elemzését meg nemde bár nem bírta hivatalosan megkapni.

Mindezt a pökhendiséget Önök csak félig-meddig veszik tudomásul, amit félig-meddig megérttek, minthogy nem tehetnek mást. Ezt fejeztem én úgy ki, hogy nu sto. De ez nem az én tanácsstalanságom, hanem az Önöké. Ez a jobboldal strukturális problémája. Hogy két százalék politikai erő áll Önök mögött. Illetve minthogy ebből a jobboldal egésze nem csinál problémát, ezért problémája ez az egész országnak.

Teve van egypúpú, van kétpúpú, sőt több. De van olyan teve, amelyik nincs. Nincsen olyan teve, amelyre ülve hirtelen az alkotmányos demokrácia palánkjain belülre kerülne az a fölfogás, hogy a mostani kormány az ország romlására szövetkezett banda. (Csak emlékeztetőül: ezt világok választják el attól a kijelentéstől, hogy a kormány vacak, silány, tevékenysége az országot romlásba dönti.) Nincs az a teve, amely által palánkon belülre kerülhet az az állítás, hogy egy (konkrét) nagy ellenzéki megmozdulást nem lehet ellenzékinak mondani, mert a haza nem lehet ellenzékben. (Nagy taps.) Nem elemezném ezt, de annyit mondanék: nem látom, hogy másutt lehetne kezdeni az épeszű beszédet, mint itt, vagyis e megalázó kirekesztés visszavonásánál. Én nagyon kevésről beszélek, kicsiről, trivialitásról, mondjuk arról, hogy a haza nem azonos a Fidesszel, a "jó emberek" a szavazóikkal, vagyis nem lehet egyszerre igaz, amit Kövér és amit Pokorni (most) mond, és ez nem üthető el avval, hogy "egy pártban többféle markáns vélemény lehet". Ahogy Csurka és Antall sem összeegyeztethető, csak épp annak idején Csurka föllázadt Antall ellen, Kövér meg jó barátja Orbánnak.

Tessék megmutatni nekem, hol az a teve (magyar szürke, koleszterinmentes mangalica), amelyre ülve mondjuk a szellemi homeless vagy a baloldal mint a Semmi konstrukciója vagy mi kijelentéseket magamba szállva egyszerűen csak az "eltérő jelen- és jövőképnek" lássam. Ugyan, professzor úr.

Azt persze látjuk, hogy a jobbos demagógia, öncsalás balos demagógiát, öncsalást hív elő, és nyilván van demagógia, öncsalás önerőből is.

Nem kívánnék minden jót itt az ÉS-ben a PBK-nek, van Önöknek most bajuk elég.

Köszönöm, professzor úr, a figyelmét.

Esterházy Péter